

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 7C/88/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2508899852
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Chrapková Ph.D.
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2014:2508899852.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Luciou Chrapkovou Ph.D. v právnej veci navrhovateľky: V. G., H. N.: O. XX, pr. zast.: JUDr. Tibor Sanák, advokát so sídlom v Trnave, Námestie SNP č. 2 proti odporcom: 1/ L.. W. B., H. N.: A., Z. XX/X, 2/ O.. I. F., H. N.: N., S. XX, pr. zast.: Doc. Adriana Švecová s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kominárska 2, 4, IČO: 47 240 318, 3/ O.. M. O., H. N.: C., F. XX, pr. zast.: Fons iuris s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kominárska 2,4, IČO: 47 240 318, o určenie vlastníckeho práva takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že navrhovateľka je výlučnou vlastníčkou parcely č. XXX/X, druh pozemku - trvalý trávnatý porast, vo výmere 8613 m² a parc. č. XXX, druh pozemku - orná pôda vo výmere 49076 m², zapísaných na liste vlastníctva č. XXX, katastrálne územie O..

II. Žiadny z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom doručeným Okresnému súdu Trnava dňa 03.10.2001 voči odporcom v prvom až treťom rade S. O., O.. I. F. a O.. M. O. domáhala, aby súd určil, že odporcovia v prvom až treťom rade nie sú spoluvlastníkmi parcely č. XX/X, XX/X, XXX/X a XXX k.ú. O.. Zároveň sa domáhala, aby súd určil, že zápis vlastníckeho práva v liste vlastníctva č. 34 na základe rozhodnutia D213/92 Okresného súdu v Trnave je neplatný a sa zrušuje.

Návrh odôvodnila tým, že Výmerom o vlastníctve pôdy Povereníctva pôdohospodárstva pozemkovej reformy v Bratislave č. II. 933/48 z 20.04.1948 sa stali rodičia navrhovateľky A. Y. a manželka G., rod. U. vlastníkmi parcely č. XX/X - dom a dvor vo výmere 246 m², parcely č. XX/X - záhrada vo výmere 490 m², parcely č. XXX/X - lúka o výmere 91,58 m², parcela č. XXX - orná pôda vo výmere 48967 m², zapísané vo vložke č. XXX a vo vložke č. XX k.ú. O.. Za prídely zaplatili prídellovú cenu a vstúpili do držby a užívania. Nehnutelnosti užívali ako svoje. Ornú pôdu rodičia vniesli do užívania JRD. A. Y. zomrel dňa XX.XX.XXXX a po ňom na základe dohody dedičov a na základe uznesenia Štátneho notárstva v Trnave č. 1147/67 sa navrhovateľka stala vlastníčkou predmetných nehnuteľností v jednej polovici. G. Y. zomrela dňa XX.XX.XXXX a dedičstvo po nej rozhodnutím Štátneho notárstva v Trnave č. D1041/83 prevzala navrhovateľka v jednej polovici. Na základe dedičského konania č. D1146/67 a D1041/83 Štátneho notárstva v Trnave boli nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX k.ú. O. ako parcela č. XX/X - zastavaná plocha, na ktorej je postavený rodinný dom č. XX vo výmere 845 m², parcela č. XX/X - záhrada vo výmere 608 m², parcela č. XXX/X - orná pôda vo výmere 8613 m² a parcela č. XXX - orná pôda vo výmere 49076 m².

Ďalej uviedla, že Okresný úrad, Katastrálny odbor v Hlohovci dňa 18.02.1999 vyzval navrhovateľku, aby podala žalobu o určenie vlastníckeho práva ohľadne parcel XX/X, XX/X, XXX/X a XXX k.ú. O., pretože Štátne notárstvo v Trnave vydalo rozhodnutie D 213/92 ohľadne týchto parcel na odporcov po ich poručiteľke. Uviedla, že takýto zápis je však nesprávny, pretože pôvodným vlastníkom boli tieto parcely odňaté zo zákona v rokoch 1945 až 1946 v prospech štátu. Povereníctvo pôdohospodárstva pozemkovej

malo posudzovať nadobudnutie vlastníckeho práva právnych predchodcov navrhovateľky (ktorí fyzicky predmetné pozemky nikdy neobhospodarovali) na základe vydržania, keď títo žili vo viere, že právny titul (Výmer o vlastníctve pôdy č. II 933/48 zo dňa 20.4.1948) existuje, tak je potrebné sa vysporiadať aj s tým, že na strane právnych predchodcov odporcov taktiež existoval taký právny titul (rozhodnutie konfiškačnej komisie v Hlohovci, zo dňa 27. januára 1948 o nekonfiškovaní okrem iných aj predmetných nehnuteľností) na základe, ktorého sa mohli domnievať, že sú vlastníckmi predmetných pozemkov, ktoré taktiež fyzicky nikdy neobhospodarovali.“

K predmetnej veci zaslala vyjadrenie odporkyňa v prvom rade, ktorá poukázala na skutočnosť, že prídelová listina nemá náležitosti úradnej listiny a nevydal ju príslušný orgán. Opätovne poukázala na konfiškáciu a následnú dekonfiškáciu predmetných nehnuteľností v roku 1948.

Súd opätovne vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov: Výmeru Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy v Bratislave zo dňa 20.apríla 1948, listu vlastníctva č. 51, identifikácie parciel, listu Okresného úradu v Hlohovci, Katastrálny odbor zo dňa 18.02.1999, výpisov z listov vlastníctva č. XXX a č. XXX, z pozemno-knižnej vložky č. XX a XXX v k.ú. O., Rozhodnutia Konfiškačnej komisie v Hlohovci zo dňa 27.januára 1948, listu Povereníctva Slovenskej národnej rady pre pôdohospodárstvo a pozemkovú reformu zo dňa 26. septembra 1945, listu Miestneho národného výboru a miestnej roľníckej komisie v Merašiciach zo dňa 10. marca 1948, potvrdením Poľnohospodárskeho družstva Dolné Otrokovce zo dňa 18.07.2012, Obce Merašice zo dňa 24.07.2012, prídelovej listiny Okresného národného výboru v Hlohovci zo dňa 20. apríla 1948, listu Ministerstva vnútra SR, Štátny archív v Bratislave zo dňa 29.01.2008, spisu Okresného súdu Trnava D 1041/83, 6D 213/92, uznesenia Štátneho notárstva v Trnave zo dňa 24.júla 1967, č. k. D1147/67-14, a oboznámením ďalšieho spisového materiálu, pričom zistil tento skutkový stav:

Dňa 20. apríla 1948 vydalo Povereníctvo pôdohospodárstva a pozemkovej reformy v Bratislave podľa § 1 odsek 1 nariadenia č. 104/1946 Sb. Výmer o vlastníctve pôdy pridelenej podľa nariadenia č. 104/1945 Sb. A. Y. a manželke G., rod. U., bytom O. Č..W.. XX do vlastníctva poľnohospodárske nehnuteľnosti v k.ú. O. o celkovej výmere 5,9161 ha, ktoré sú v prídelovom pláne označené ako vložka č. XXX, parcela č. XX/X - dom a dvor o výmere 0,0546 ha, vložka č. XXX, parcela č. XX/X - záhrada o výmere 0,0490 ha, vložka č. XX, parcela č. XXX/X - lúka o výmere 0,9158 ha a vložka č. XX, parcela č. XXX - roľa o výmere 4,8967 ha po bývalom vlastníckovi L. A., L. Z., V. Z. a spol.

Podľa čl. II. Výmeru, sú nehnuteľnosti pridelené v ideálnej časti 1/2 + 1/2 za prídelovú cenu, ktorej konečnoplatná výška bude určená v prídelovej listine, ktorú vydá Povereníctvo pôdohospodárstva a pozemkovej reformy. Podľa čl. III. bod 5 Výmeru, podrobné podmienky prídelu budú uvedené v prídelovej listine, ktorú vydá Povereníctvo pôdohospodárstva a pozemkovej reformy. Podľa článku IV. bod 1 Výmeru, výmer je verejnou listinou dokazujúcou vlastnícké právo prídelcu k pridelenej poľnohospodárskej nehnuteľnosti, na základe ktorej príslušný knihovný súd urobí záznam vlastníckeho práva v prospech prídelcu bez podmienky dodatočného ospravedlnenia.

Na základe uznesenia Štátneho notárstva v Trnave zo dňa 24. júla 1967 č. k. D 1147/67-14 sa navrhovateľka stala vlastníčkou nehnuteľnosti v k.ú. O. zapísaných vo vložke č. XXX parcela č. XX/X - dom a dvor vo výmere 546 m², parcely č. XX/X - záhrada vo výmere 490 m², všetko v podiele 1; nehnuteľností zapísaných vo vložke č. XX, parcela č. XXX/X - lúka vo výmere 9158 m² v podiele 1 titulom dedenia po poručiťelovi A. Y. zomr. XX. M. XXXX. Štátne notárstvo v Trnave pri svojom rozhodovaní vychádzalo z Výmeru o vlastníctve pôdy vydaného Povereníctvom pôdohospodárstva a pozemkovej reformy v Bratislave zo dňa 20. apríla 1948 pod č. II. 933/48.

Na základe rozhodnutia Štátneho notárstva v Trnave zo dňa 07.07.1983 č.k. D 1041/83-27 sa navrhovateľka stala vlastníčkou parcely č. XX/X - dom č. X a dvor, parcely č. XX/X - záhrada, parcely č. XXX/X - lúka, parcely č. XXX - roľa v k.ú. O. v podiele 1/2 titulom dedenia po poručiťelke G. Y., zomr. XX.XX.XXXX. Štátne notárstvo v Trnave vychádzalo pri svojom rozhodovaní z Výmeru o vlastníctve pôdy vydaného povereníctvom pôdohospodárstva a pozemkovej reformy v Bratislave zo dňa 20.04.1948.

Vlastnícké právo navrhovateľky k parcele č. XX/X vo výmere 845 m² - zastavaná plocha, k parcele č. XX/X vo výmere 608 m² - záhrada, k parcele č. XXX/X vo výmere 8613 m² - trvalý trávnatý porast a k parcele č. XXX vo výmere 4 ha 9076 m² - orná pôda je zapísané na liste vlastníctva č. XXX k.ú. O. (tzv. originálny list vlastníctva).

Právny predchodca odporkyne v prvom rade S. O., právny predchodca odporkyne v druhom rade W. O. a odporca v treťom rade sa stali vlastníkami parcely č. XXX - lúka a parcely č. XXX - jarok zapísanými vo vložke č. XX (ktorých vlastníčkou v podiele jedna štvrtina bola poručiiteľka I. O., rod. A.) titulom dedenia po poručiiteľke, ktoré bolo prejednané a dedičské konanie ukončené uznesením Štátneho notárstva v Trnave zo dňa 23.01.1992 pod č. k. 6D 213/92-16.

Z výpisu z listu vlastníctva č. XXX, k.ú. O. súd zistil, že odporkyňa v prvom rade odporkyňa v druhom rade a odporca v treťom rade sú spoluvlastníkmi, každý v podiele 1/12 parciel registra I. č. XX, XX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX a XXX.

Z pozemno-knižnej vložky č. XX k.ú. O. súd zistil, že I. O. bola spoluvlastníčkou okrem iného parcely č. XX/X, XX/X, XX/X, XXX, XXX v podiele 5/64 a neskôr titulom dedenia po B. A. na základe rozhodnutia Okresného súdu v Hlohovci č. k. 3672/22 sa stala podielovou spoluvlastníčkou 1 z podielu poručiiteľa, ktorý vlastnil nehnuteľnosť v podiele 22/64. Pri mene I. A. sa nenachádza poznámka o konfiškácii naznačená písmenom „K“, za to na začiatku pozemno-knižnej vložky je poznámka „Konfiškované podľa nariadenia č. 104/45 Sb. n. SNR v znení nariadenia č. 64/46 Sb. n. SNR, č.d. 69/48“.

Podľa identifikácii parciel vypracovanej Správou katastra Hlohovec parcele č. XXX, zapísanej v pozemno-knižnej vložke č. XX zodpovedá parcela č. XXX registra „E“ - trávnaté porasty vo výmere 58 m², podľa registra „C“ parcela č. XXX/X - orná pôda, zapísaná na liste vlastníctva č. XXX, parcela č. XXX/X, XXX/X - X, XXX/X, XXX/X, XXX/X - XX, XXX/XX, ktoré parcely sú nevysporiadané a nie sú zapísané v žiadnom liste vlastníctva registra „E“ alebo „C“. Pozemno-knižnej parcele č. XXX, zapísanej v pozemnoknižnej vložke č. XX zodpovedá parcela č. XXX/X registra „C“, zapísaná na liste vlastníctva registra „E“ č. XXX.

Z pozemno-knižnej vložky č. XXX k.ú. O. súd zistil, že parcela č. XX/X bola v spoluvlastníctve I. O., rod. A. v 1/4, poznámka o konfiškácii sa nenachádza pri mene žiadneho spoluvlastníka, avšak na začiatku pozemno-knižnej vložky je uvedená poznámka „Konfiškované podľa nariadenia č. 104/45 Sb. n. SNR v znení nariadenia č. 64/46 Sb. n. SNR, č.d. 69/48. Podľa identifikácie parciel vypracovanej Správou katastra Hlohovec parcele č. XX/X pozemno-knižnej vložky č. XXX vo výmere 233 m² podľa stavu registra „C“ zodpovedá parcela č. XX/X, XX/X, ktoré sú zapísané v liste vlastníctva č. XXX registra „C“ a parcela č. XX/X, zapísaná na liste vlastníctva č. XXX.

Dňa 27.januára 1948 Konfiškačná komisia v Hlohovci pod č. 6/48-IV. prejedнала žiadosť O.. I. O. a spol. o nekonfiškovaní pôdohospodárskeho majetku v k.ú. O. a rozhodla, že sa nekonfiškujú poľnohospodárske nehnuteľnosti zapísané v pozemkovej knihe k.ú. O., okrem iného vo vložke č. XX a XXX, parcela č. XX/X, XXX až XXX. V rozhodnutí sa uvádza, že „táto listina je verejnou listinou i pre vklad vlastníckeho práva podľa pozemno-knižného poriadku v zmysle odseku 3 § 5 nariadenia č. 104/1945 Sb. n. SNR (...). Žiadosť o bezplatný prevod knihovný si podá žiadateľ sám na základe tohto rozhodnutia, príp. PPPR podľa zákona č. 90/1947 Sb.“

Voči predmetnému rozhodnutiu Konfiškačnej komisie podal Miestny národný výbor a Miestna roľnícka komisia v Merašiciach listom zo dňa 10.marca 1948 odvolanie, ktoré bolo doručené úradu predsedníctva Zboru povereníkov dňa 12.03.1948.

Okresný národný výbor v Hlohovci dňa 20. apríla 1948 vydal prídelovú listinu pre A. Y. a manželku G., rod. U., bytom O. Č..W.. XX, ktorý sa týkal parcely č. XX/X, XX/X, XXX/X a XXX. Na prídelovej listine sa nachádza poznámka vedúceho odboru L.. Š.H. N. zo dňa 08.06.1983, v ktorej sa konštatuje, že ONV, Odbor pôdohospodárstva, lesného a vodného hospodárstva v Trnave na základe prípisu Okresnej finančnej správy Trnava č. I./322/82 zo dňa 15.marca 1982 potvrdzuje, že uvedený prídelca nie je evidovaný v zozname dlžníkov v rámci pozemkovej reformy.

Z potvrdenia Obecného úradu Merašice zo dňa 24.07.2012 súd zistil, že predmetné pozemky nachádzajúce sa v katastri obce O. dostali v druhej pozemkovej reforme a tieto v dobrej viere, že im patria ako vlastné, nerušene užívali rodiča navrhovateľky A. Y. a manželka G., rod. U.. Po ich smrti pozemky v intraviláne obce užívala taktiež v dobrej viere, že je patria na základe dedičstva po rodičoch nerušene navrhovateľka so svojou rodinou, za ktoré si riadne platila a platí vyrubenú daň z nehnuteľností Obecnému úradu Merašice, v extraviláne obce pozemky užívalo JRD, t.č. Poľnohospodárske družstvo

Dolné Otrokovce od jeho založenia, t. j. od roku 1957 až doteraz. Z potvrdenia Poľnohospodárskeho družstva Dolné Otrokovce zo dňa 18.07.2012 súd zistil, že družstvo užíva pozemky s parcelným číslom XXX/X a XXX v k.ú. O. od roku 1957.

Z výsluchu navrhovateľky súd zistil, že jej rodičia nehnuteľnosti - parc. č. XXX/X a XXX, ktoré sa nachádzali v extraviláne obce - odovzdali do užívania miestnemu družstvu (výsluch navrhovateľky zo dňa 19.07.2012 a vyjadrenie navrhovateľky na otázku súdu dňa 31.10.2014).

Právni predchodcovia odporcov v prvom až treťom rade predmetné nehnuteľnosti - par. č. XXX/X a XXX - neodovzdali do užívania družstvu (vyjadrenie odporcov v druhom a treťom rade prostredníctvom ich právneho zástupcu).

Podľa § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p), návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

V zmysle § 80 písm. c) O.s.p. žalobou na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. Povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu na určení právneho vzťahu alebo práva je naliehavý právny záujem, zaťažuje navrhovateľa. Vo všeobecnosti treba vychádzať z toho, že naliehavý právny záujem na určovacej žalobe je daný v stave aktuálnej objektívnej právnej neistoty medzi navrhovateľom a odporcom, ktorý ohrozuje právne postavenie navrhovateľa, a ktorý nemožno odstrániť inými právnymi prostriedkami. Posúdenie naliehavého právneho záujmu je otázkou právnej kvalifikácie vzťahov, ktoré sú touto neistotou ohrozené. Určovacia žaloba je spravidla vždy prípustná v prípade právnych vzťahov k nehnuteľnostiam z dôvodu, že rozsudok vyhovujúci žalobe, môže byť jedným z predpokladov pre zosúladenie evidovaného a právneho stavu (pozri napr. rozhodnutie NSSR 5Cdo 157/2007).

Z dôvodu existencie dvojitého zápisu vlastníckeho práva k parc. č. XXX/X a XXX zapísaných na liste vlastníctva č. XXX (pôvodne č. XX) ako aj liste vlastníctva č. XXX (parcela č. XXX a XXX) v prospech navrhovateľky ako aj v prospech odporcov v prvom až treťom rade, má súd za to, že v danom prípade je naplnená požiadavka naliehavého právneho záujmu na určení vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, pretože práve deklaratórnym rozhodnutím súdu dôjde k odstráneniu právnej neistoty účastníkov konania ohľadne ich právneho vzťahu k predmetným nehnuteľnostiam.

Podľa § 116 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka účinného od 01.01.1951 do 01.04.1964, vlastnícke právo k hnuťelnej veci nadobudne, kto ju drží oprávnene (§ 145) a nepretržite tri roky; ak ide o nehnuteľnú vec, je potrebná vydržacia doba desaťročná.

Kto nadobudne oprávnenú držbu od oprávneného držiteľa, môže si započítať vydržaciu dobu predchodcu.

Podľa § 566 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka účinného od 01.01.1951 do 01.04.1964, lehota, ktorá začala bežať pred 1.januárom 1951, sa skončí, ak tento zákon určuje kratšiu lehotu, najneskoršie uplynutím tejto kratšej lehoty, počítanej odo dňa 1.januára 1951; ak určuje dlhšiu lehotu, uplynutím tejto dlhšej lehoty, počítanej odo dňa, keď lehota začala bežať.

To isté platí o vydržacej a premlčacej dobe.

Podľa obyčajového práva platného na Slovensku do 31. decembra 1950 bolo možné nadobúdať vlastnícke právo k nehnuteľnosti, zapísanej do pozemkovej knihy spravidla len vpisom do pozemkovej knihy. Z tzv. intabulačného princípu však existoval celý rad výnimiek.

Občiansky zákonník č. 141/1950 Zb. dňom 1. januára 1951 zrušil tento intabulačný systém tým, že vlastnícke právo k nehnuteľným veciam sa nadobúdalo už samotnou zmluvou (§ 111 ods. 1) a zápis do pozemkovej knihy mal už len deklaratórny charakter (§ 112).

V danom prípade navrhovateľka odvodzuje svoje vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam od Výmeru o vlastníctve pôdy Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy v Bratislave č. II 933/48 zo dňa 20.04.1948 vydaného podľa nariadenia č. 104/1945 Sb. n. SNR o konfiškovaní a urýchlenom rozdelení pôdohospodárskeho majetku Nemcov, Maďarov, ako aj zradcov a nepriateľov

slovenského národa v znení neskorších predpisov. Výmer je prídelovým rozhodnutím, ktoré má charakter vkladuschopnej verejnej listiny, a to napriek tomu, že Výmer neobsahuje určenie prídelovej ceny a predpokladá jej neskoršie určenie. Pokiaľ ide o bod II. Výmeru, v ktorom je uvedené, že výška prídelovej ceny bude určená v prídelovej listine, ktorú vydá Povereníctvo pôdohospodárstva a pozemkovej reformy, tu je potrebné poukázať na ustanovenie § 1 ods. I nariadenia č. 104/1946 Sb.n. SNR o vydávaní výmerov o vlastníctve pôdy, pridelenej podľa nariadenia č. 104/1945 Sb.n. SNR v znení nariadenia č. 64/1946 Sb.n. SNR., ktoré umožňovalo prideliť prídel ešte pred zaplatením prídelovej ceny s tým, že prídelová listina je v zmysle § 1 ods. 2 tohto nariadenia verejnou listinou zakladajúcou vlastníctvo prídelcov. Zo znenia Výmeru vyplýva, že výška prídelovej ceny bude určená v neskôr vydannej prídelovej listine. I keď listina o určení prídelovej ceny nebola v konaní doložená, súd je názoru, že prídelová cena zaplatená bola, pričom súd vychádza z obsahu odpisu prídelovej listiny Okresného národného výboru v Hlohovci, kde sa konštatuje, že prídelca nie je evidovaný v zozname dlžníkov v rámci pozemkovej reformy.

Odporcovia v prvom až treťom rade spochybňujú platnosť Výmeru z dôvodu, že tento nemal byť vydaný príslušným orgánom.

Pokiaľ ide o vlastnícke právo odporcov v prvom až treťom rade, toto si odvodzujú od vlastníckeho práva ich právnej predchodkyne I. O.. Predmetom dedičského konania po poručiteľke I. O. boli len nehnuteľnosti zapísané vo vl. č. XX. Z pozemnoknižnej vložky súd zistil, že parcely na nej uvedené boli predmetom konfiškácie v zmysle nariadenia č. 104/1945 Sb.n. SNR v znení nar. č. 64/1964 Sb. n. SNR (č.d.69/48). Tento záver súdu podporuje i rozhodnutie Konfiškačnej komisie v Hlohovci zo dňa 27.01.1948, ktoré síce rozhodlo o nekonfiškovaní v ňom uvedených nehnuteľností, avšak zároveňulo žiadateľom, aby si podali žiadosť o bezplatný knihovný prevod na základe uvedeného rozhodnutia. Uvedené rozhodnutie nie je opatrené pečiatkou právoplatnosti a vzhľadom na existenciu odvolania Miestneho národného výboru v Merašiciach je otázne, či niekedy nadobudlo právoplatnosť. Ak by aj súd ustálil že predmetné rozhodnutie Konfiškačnej komisie je právoplatné, z pozemnoknižnej vložky č. XX však nezistil, že by žiadatelia o uvedený prevod niekedy požiadali. Z uvedeného dôvodu vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam mohli žiadatelia na základe tohto rozhodnutia nadobudnúť až s účinkami od 01.01.1951, keďže v rozhodnutí je konštatované, že ide o verejnú listinu i pre vklad vlastníckeho práva podľa pozemnoknižného poriadku. Od 01.01.1951, ako už bolo uvedené, platil nový občiansky zákonník, ktorý odstránil intabulačný princíp ako podmienku nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti.

Na základe uvedeného možno konštatovať, že obe procesné strany si odvodzujú svoje vlastnícke právo od administratívneho rozhodnutia, ktoré je vkladuschopnou listinou, avšak ani jedna strana, resp. ich právni predchodcovia na ich podklade nedali zapísať vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam. Ich vlastnícke právo tak bolo evidované až na základe dedičských rozhodnutí, pričom odporcovia v prvom až treťom rade nadobudli vlastnícke právo len k nehnuteľnostiam, ktoré boli pôvodne zapísané v pozemnoknižnej vložke č. XX.

Navrhovateľka, resp. jej právni predchodcovia, si vlastnícke právo odvodzuje okrem administratívneho rozhodnutia aj z titulu vydržania predmetných nehnuteľností.

Súd už vo svojom v poradí prvom rozhodnutí jasne konštatoval, že vzhľadom k tomu, že navrhovateľka odvodzuje svoje vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam aj od titulu vydržania, nie je potrebné s konečnou platnosťou vyriešiť otázku platnosti alebo neplatnosti predmetného Výmeru na jednej strane a Rozhodnutia Konfiškačnej komisie v Hlohovci zo dňa 27.1.1948 na strane druhej, nakoľko vydržanie je originálny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva, ktorý má prednosť pred derivatívnym spôsobom nadobudnutia vlastníckeho práva.

Účelom zavedenia inštitútu vydržania ako spôsobu nadobudnutia vlastníckeho práva je, že určitú dobu trvajúci faktický stav je potrebné posudzovať ako stav právny za predpokladu, že predmetom vydržania je objekt spôsobilý vydržania, ide o oprávnenú držbu po dobu minimálne 10 rokov (od účinnosti zákona č. 141/1950 Sb.) a subjekt je v zmysle platných právnych predpisov spôsobilý nadobudnúť vlastnícke právo k predmetu vydržania.

Pre závery o dobromyseľnosti právnych predchodcov navrhovateľky postačoval záver, že od 28.04.1948 žili vo viere, že právny titul existuje a na základe neho sa stali vlastníckmi predmetu vydržania.

Navrhovateľka odvodzuje svoje vlastnícke právo titulom dedenia po svojich právnych predchodcoch. Predmetné rozhodnutie bolo vydané štátnym orgánom, o správnosti ktorého navrhovateľka nemala pochybnosť, na základe neho bol povolený vklad vlastníckeho práva v prospech navrhovateľky. V užívaní nehnuteľnosti navrhovateľku ani jej právnych predchodcov od pridelenia nehnuteľností nik nerušil a ich vlastnícke právo k nehnuteľnostiam nebolo žiadnym spôsobom spochybňované, a to až do oznámenia Správy katastra o dvojitom zápise vlastníckeho práva. Preto možno konštatovať, že ako u navrhovateľky, tak i u jej právnych predchodcov bola naplnená požiadavka dobromyseľnej držby ako aj požiadavka uplynutia vydržacej lehoty, ktorá v súlade s § 116 ods. 1 a 2, § 566 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka uplynula dňa 01.01.1961.

Pokiaľ ide o pochybnosti odporcov v prvom až treťom rade o možnosti nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním počas doby, kedy navrhovateľka resp. jej právni predchodcovia neobhospodarovali extravilánové nehnuteľnosti, pretože boli v užívaní družstva, tu je potrebné poukázať na skutočnosť, že oprávnenie držiteľa vec užívať, neznamená, že v prípade nehnuteľností má vec osobne obhospodarovať. Oprávnenie vec užívať môže byť realizované i sprostredkované prostredníctvom iného užívateľa - tu: družstva. V danej dobe držiteľia rovnako ako vlastníci prenechávali vec do užívania družstvu, ich právo vec užívať bolo obmedzené z dôvodu nastolených pomerov minulého režimu (preto nemôže byť v súčasnosti vyhodnocované na úkor dobromyseľných držiteľov), pričom toto obmedzenie rovnako dopadalo i na vlastníkov nehnuteľností. (Súd podporne poukazuje na ustanovenie § 18 ods. 3 zákona č. 293/1992 Zb., ktoré síce nie je aplikovateľné na predmetnú vec, avšak aj z tohto ustanovenia zákona je zrejmé, že vydržacia doba sa vnesením nehnuteľností do užívania družstva neprešila).

Súd viazaný právnym názorom Krajského súdu v Trnave sa zaoberal tým, či aj odporcovia v prvom až treťom rade sa mohli domnievať, že sú vlastníkami predmetných pozemkov, ktoré takisto fyzicky neobhospodarovali z dôvodu, že aj na ich strane existuje právny titul (rozhodnutie konfiškačnej komisie v Hlohovci zo dňa 27.01.1948). Súd teda opätovne žiadal vyjadrenie navrhovateľky, či jej právni predchodcovia odovzdali predmetné nehnuteľnosti do družstva, čo navrhovateľka opätovne potvrdila na pojednávaní dňa 31.10.2014 a zároveň odporcovia v prvom a druhom rade prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedli na tom istom pojednávaní, že ich právni predchodcovia predmetné nehnuteľnosti do družstva neodovzdali. Odporcovia v prvom až treťom rade a ani ich právni predchodcovia po roku 1948 neužívali predmetné nehnuteľnosti osobne ani sprostredkované prostredníctvom družstva.

Je však potrebné zdôrazniť, že predmetom konania nie je určenie vlastníckeho práva odporcov v prvom až treťom rade, ale určenie vlastníckeho práva navrhovateľky.

Ako už bolo analyzované vyššie, u navrhovateľky, resp. jej právnych predchodcov, došlo k naplneniu všetkých atribútov nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním. Ide o originálny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva, ktorý ma prednosť pred derivatívnym spôsobom nadobudnutia vlastníckeho práva, preto súd návrhu navrhovateľky v časti o určenie vlastníckeho práva k parc. č. XXX/X a XXX zapísaných na liste vlastníctva č. XXX, k.ú. O. vyhovel.

Pokiaľ ide o argumentáciu odporcov v druhom a treťom rade, obsiahnutú v záverečnej reči ich právneho zástupcu, spočívajúcu v tvrdení, že podľa Občianskeho zákonníka účinného od 01.01.1951 vydržacia lehota prestala plynúť, pretože bolo zrušené právo vydržania na určité obdobie, tu je potrebné uviesť, že Občiansky zákonník č. 141/1950 Zb. (ktorého ustanovenia o vydržaní sú uvedené vyššie) poznal inštitút vydržania. Inštitút vydržania nepoznal až v poradí ďalší Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb., účinný od 01.04.1964. Ako však bolo uvedené vyššie, vydržacia doba právnym predchodcom navrhovateľky uplynula najneskôr 01.01.1961. V danom prípade je nepochybné, že predmetné nehnuteľnosti boli dané len do užívania družstva, teda odovzdaním nehnuteľností do družstva neprešlo aj vlastnícke právo na socialistickú organizáciu. Jednak to preukazuje potvrdenie družstva, že predmetné pozemky má v užívaní od roku 1957 (viď vyššie), jednak aj samotná skutočnosť, že po roku 1957 došlo k zápisu vlastníckeho práva v prospech navrhovateľky na základe dedičských konaní po svojich rodičoch a to v roku 1975 (po otcovi) a v roku 1983 (po matke).

K ďalšej argumentácii odporcov v druhom a treťom rade, že odporcovia majú minimálne rovnaké právo na vydržanie, ak sa odkazuje na držbu a odovzdanie predmetných pozemkov do užívania družstva, súd považuje za potrebné uviesť, že v danom prípade je rozhodujúce, kto predmetné nehnuteľnosti

družstvu odovzdal do užívania, teda kto dal oprávnenie družstvu na užívanie predmetných nehnuteľností v domnení, že je ich vlastníkom. A boli to práve právni predchodcovia navrhovateľky a nie právni predchodcovia odporcov v prvom až treťom rade, ktorí tak urobili. U odporcov v prvom až treťom rade absentuje základná podmienka vydržania, ktorou je držba nehnuteľnosti (čo i len sprostredkovane).

V závere súd opakovane uvádza, že v danom prípade navrhovateľka správne určila okruh pasívne legitimovaných účastníkov konania. V zmysle predložených identifikácií pozemnoknižných parcel je zrejmé, že tieto majú pridelené nové parcelné čísla, avšak sú vedené na tzv. hluchom liste vlastníctva, čo je dané tým, že na ich vysporiadanie bude potrebný geometrický plán, aby mohli byť zapísané na liste vlastníctva registra C. Jednotlivé novovytvorené parcely však nie sú vo vlastníctve iných vlastníkov, ani nie sú vedené na žiadnom liste vlastníctva registra C. Sú len zaznamenané na identifikácii parcel, pričom pôvodné pozemnoknižné parcely, ktoré sú nevysporiadané, sú vedené v poznámke listu vlastníctva č. 185 pre k.ú. O..

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (Ďalej len O.s.p.), podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

V danom prípade sa navrhovateľka domáhala určenia, že je výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v k.ú. O. zapísanej na Správe katastra Hlohovec, na liste vlastníctva č. XXX ako parcela č. XX/X - zastavaná plocha vo výmere 845 m² a parcela č. XX/X - záhrada vo výmere 608 m², parcela č. XXX/X - orná pôda vo výmere 8613 m² a parcela č. XXX - orná pôda vo výmere 49076 m². Navrhovateľka bola v konaní úspešná len v časti - pokiaľ ide o určenie vlastníctva k dvom extravilánovým parcelám. V časti určenia vlastníctva ďalších k ďalším dvom intravilánovým parcelám navrhovateľka nebola úspešná. Možno teda konštatovať, že pomer úspechu a neúspechu navrhovateľky (a teda aj odporcov) je v tomto konaní rovnaký. Z uvedeného dôvodu súd o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia. Lehota na podanie odvolania je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon súde (odvolanie možno urobiť ústne do zápisnice na ktoromkoľvek súde alebo doručiť do podateľne Okresného súdu Piešťany) alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť Okresnému súdu Piešťany. Právo podať odvolanie nemajú účastníci, ktorí sa ho vzdali.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., t.z.:

- 1/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
 - 2/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
 - 3/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
 - 4/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - 5/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
 - 6/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
 - 7/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
 - 8/ súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.